



งูแส้หางม้าเทา งูแส้หางม้าเล็ก งูตาแมวเล็ก

Boiga siamensis Nootpand, 1971

Siamese cat-eyed snake

งูแส้หางม้าเทา งูแส้หางม้าเล็ก- *Boiga siamensis* Nootpand, 1971

ลักษณะ งูขนาดตัวปานกลาง (จากปลายปากถึงรูขี้ตา 1,097-1,217 มิลลิเมตร และหางยาว 318-335 มิลลิเมตร) หัวยาวและส่วนของหัวกว้างกว่าลำคอ ตาใหญ่ ลำตัวยาวและแบนข้าง หางยาวและส่วนปลายหางเรียวเล็ก ผิวหนังลำตัวมีเกล็ดปกคลุม เกล็ดบนหัวเป็นแผ่นกว้าง เกล็ดบนหลังและด้านบนของหางมีพื้นผิวเรียบ และเกล็ดบนหลังในแนวกลางตัว (vertebral scale) ใหญ่กว่าเกล็ดแถวอื่นและขอบด้านท้ายของแผ่นเกล็ดตัดตรง เกล็ดท้องขยายกว้าง เกล็ดใต้หางเป็นแถวคู่ เกล็ดรอบลำตัวในตำแหน่งกึ่งกลางตัวจำนวน 21,23 เกล็ด เกล็ดท้องจำนวน 237-257 เกล็ด และเกล็ดใต้หางจำนวน 144-158 เกล็ด

ลำตัวมีด้านบนของหัวและบนหลังสีเทาหรือสีน้ำตาล ส่วนต้นและตอนกลางของลำตัวประมาณ $\frac{3}{4}$ ของความยาวลำตัวมีปื้นสีดำกับปื้นสีครีมหรือสีขาวจางเรียงสลับกัน ซึ่งปื้นที่อยู่ทางส่วนต้นของลำตัวประมาณ $\frac{1}{4}$ ของความยาวลำตัวค่อนข้างยาวและพาดเฉียงลงทางด้านล่างของลำตัวและมีแถวเดียว ต่อจากนั้นจะมีขนาดสั้นลงและพาดขวางด้านข้างของลำตัวในแนวตั้ง และมี 2 แถว ปื้นสีดำของแถวบนกับแถวล่างอาจตรงกันหรือเหลื่อมกัน ด้านข้างของหัวมีแถบสีดำจากด้านท้ายตาไปที่ด้านท้ายของหัว คางและใต้คอสีขาวและมีจุดสีเทาเข้มกระจาย ด้านท้องและใต้หางสีเทาเข้ม แต่เกล็ดท้องที่อยู่ทางด้านท้ายลำตัวมีขอบด้านนอกสีขาว

การแพร่กระจาย อินเดีย บังคลาเทศ เมียนมาร์ เวียดนาม กัมพูชา ในประเทศไทยพบทางตอนของประเทศตั้งแต่จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ขึ้นมา ในพื้นที่สถานีวิจัยสิ่งแวดล้อมสะแกราชพบในป่าเต็งรังและในป่าดิบแล้ง

พื้นที่อาศัย บริเวณที่มีกลุ่มไม้กระจาย

นิสัย ออกหากินเวลากลางคืนบนต้นไม้ แต่บางครั้งลงมาหากินอยู่ตามพื้นล่างของป่า โดยเฉพาะที่เปิดโล่งในป่าเต็งรัง เลื้อยไปบนต้นไม้ได้ดีและสามารถเลื้อยขึ้นต้นไม้ในแนวตั้งได้ เมื่อถูกรบกวนจะมีพฤติกรรมเหมือนกับงูเขียวบอน

สถานภาพ ไม่ได้เป็นสัตว์ป่าคุ้มครองตามพระราชบัญญัติสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า พ.ศ. 2535 และไม่มีสถานภาพเพื่อการอนุรักษ์ตามเกณฑ์ของ Office of Natural Resources and Environmental Policy and Planning (2005) และตามเกณฑ์ของ IUCN (2008) ในพื้นที่สถานีวิจัยสิ่งแวดล้อมสะแกราชพบได้บ่อยครั้ง